SVĚTELNÉ ROKY

Superman

SUPERMAN

Starší muž s prošedivělými vlasy a velkým S na prsou vynáší neúprosný rozsudek nad třemi zločinci. Jejich hřích je veliký. Pokoušeli se zmocnit vlády nad planetou, chtěli nastolit diktaturu. Ale pokus se nezdařil, byli dopadeni a lidstvem celé planety odsouzeni. Teď stojí zděšeni v kuželu světla a čekají na rozsudek. Mohutná betonová kopule se odklápí. Objevuje se obloha, posetá miliardami hvězd. Nad obzor vyplouvá jakási čtvercová "sluneční plachetnice". Její lesklé plochy vrhají odlesky hvězd, jak se těleso točí.. V okamžiku, kdy sonda kulminuje nad kopulí, zazní nocí strašlivý výkřik. Odsouzenci jsou během zlomku sekundy přeměněni na elektromagnetické záření a vysláni na družici. Tam se na lesklých plochách objevují jejich obrazy. Ústa se jim křiví hněvem i strachem. Děsí se svého trestu, bezedných hlubin kosmu. Sonda se vzdaluje od planety, dál a dál do černé prázdnoty. Zděšený křik a volání o pomoc se ztrácí, prázdnota je pohlcuje.

Soudce pomalu prochází shromážděním představitelů vědeckých kruhů. Upozorňuje na nebezpečí, které hrozí celé planetě, všemu živému na ní. Bouřlivé nitro planety se opět probouzí. Jaderné zdroje, vybudované na povrchu se rozrůstají. Hrozí nebezpečí globálních zemětřesení, mohutných erupcí a výbuchů. Určil dobu, ve které dojde k mohutným otřesům a žádá shromáždění, aby o celé věci informovalo všechny obyvatele a aby byla podniknuta neabytná opatření pro záchranu životů. Nikdo mu však nevěří, všichni se smějou, jeho přestrašenosti a bojácnosti. Soudce odchází domů, ke své krásné ženě, k malému synovi. A jako by planeta chtěla dát vědci za pravdu hned, země se začíná otřásat. Skupina vědců v sále strne. Země se chvěje bez ustání, otřesy sílí. Mohutné a nádherné paláce, podobné trsům krystalů, se pomalu bortí. Lidí se zmocňuje panika. Vybíhají z domů, zmateně pobíhají po

ulicích. Domy se řítí, zasypávají desítky lidí.

Soudce se ženou strnou v objetí. Chápou situaci. Planeta se rozhodla zemřít. Není naděje na záchranu. Ale syn, syn musí žít. Je nutno ho zachránit za každou cenu. Žena vezme dítě do náručí, odnášejí je do veliké haly, kde uprostřed leží polokoule s mnoha ostny a krystaly. Oba rodiče ukládají dítě do pouzdra. Dávají mu vše potřebné na dlouhou cestu, která ho čeká. Přístroje zabezpečí jeho život vším potřebným.

Domy se řítí, země puká. Lidé se propadají do bezedných propastí. Výkřiky hrůzy a děsu zanikají v rachotu zemětřesení, v dunění řícených budov. Nezbývá již mnoho času. Ze stropu se spouští druhá polokoule, přiklápí dítě, neprodyšně se uzavírá. Budova se začíná bortit. Krystalický ježek s pokladem pomalu stoupá. Oba rodiče se drží za ruce se zvrácenou hlavou sledují, jak družice stoupá. Trosky střechy ji naštěstí nezasáhnou. Země puká, propadají se celé kontinenty. Družice stoupá, míjí vrcholky nejvyšších budov a pomalu se ztrácí v hloubi oblohy. Oba rodiče se dívají vzhůru, za svým jediným synem, kterého již nikdy neuvidí. Dívají se až do okamžiku, kdy se země propadne i pod jejich nohama a oba mizí v bezedných hlubinách rozbouřené planety.

Zanedlouho poté, co sonda opustí planetu, před nechápajícími zraky malého tvorečka, se planeta na okamžik promění ve hvězdu, zazáří a zhasne, aby se už nikdy neobjevila v jiné podobě, než jako mračno jemného prachu, rozptýleného ve vesmíru.

Družice se řítí hlubinami kosmu. Míjí bílé trpaslíky i červené obry, hrouží se do hlubin hvězdokup i galaxií. Letí a její pasažér pomalu roste, dívá se kolem sebe na nádherné divadlo, jaké ještě žádné dítě nespatřilo. Žasne nad tisíci odstíny černé propasti, nad miliony hvězd kolem. Jedna hvězda v hloubi prázdnoty roste rychleji, než ostatní. Blíží se a zaplňuje stále více zorného pole. Planeta. Sonda se přibližuje ohromnou rychlostí. Vniká do atmosféry, žhaví se, všude kolem se rozléhá rachot.

George a Mary, dva starší manželé, jedou ve svém polorozpadlém Fordu domů na svou farmu. Pojednou spatří na obloze

žhavou koulí, která se neuvěřitelnou rychlostí řítí k zemi. Když poprvé zaslechnou rachot, George se tak lekne, že sjede autem ze silnice a propíchne pneumatiku. Oba vystoupí a pomalu, bázlivě jdou k nedalekému místu dopadu podivného tělesa. Z ohromné jámy se ještě kouřilo, když k ní přistoupili. Jaký však byl jejich údiv, když se k nim z kráteru hrabal nahoru roztomilý, úplně nahatý asi pětiletý chlapeček. Protože manželé byli bezdětní, rozhodli se dítě ponechat u sebe tak dlouho, než vyroste nebo než ho bude někdo hledat. Jen nechápali, kde se tu dítě vzalo a zrovna v době pádu meteoritu. Nebo snad něco tušili? Vrátili se k autu a George se dal do spravování kola. Pojednou se auto pohnulo, spadlo z heveru. George ani nestačil vykřiknout, zavřel oči a čekal smrt, až ho auto rozmačká. Ale když se nic nedělo, nevěřícně otevřel oči a spatřil usmívajícího se chlapce, který držel auto v natažených rukou a zvědavě se díval, co ten člověk pod ním dělá.

Mladý Clark Kent, syn nebohatého farmáře, už nějaký čas chodil do střední školy. Jednou po vyučování se jeho spolužáci dohodli, že pojedou domů autem a na Clarka samozřejmě v autě místo nezbylo, protože nakonec ani nepatřil k miláčkům kolektivu. Všichni mu ujeli. Clark se nejprve naštvaně šoural domů, ale pak se rozhodl, že si ze spolužáků vystřelí. Rozběhl se tedy po silnici za nimi. V místech, kde se silnice blížila k trati, spatřil uhánějící expres. Radostně zavýskl a rozběhl se po louce vedle vlaku. Předbíhal jeden vagon za druhým, až těsně před lokomotivou přeskočil v šíleném běhu trať a na polní cestě k farmě za ním zůstal jen oblak prachu. Na křižovatce se zastavil, opřel o sloupek a znuděně vyhlížel spolužáky. Za chvíli se auto přiřítilo a všichni byli vyjeveni z Clarkovy přítomnosti. "Jak ses sem dostal?" ptali se všichni. "No jak, přiběhl jsem," Clark se zasmál, otočil se k nim zády a šel domů.

Oba staří rodiče měli svého adoptovaného syna velice rádi. Chápali ale svět kolem sebe daleko lépe než Clark. On viděl všechno prostě a jednoduše, miloval lidi a bylo pro

něho nepředstavitelné,,že by nepomohl někde nebo někomu, komu by pomoci mohl. Jednou si ho otec vzal stranou a varoval ho před tím, aby ukázal lidem, co všechno dovede. Stal by se strašlivě podezřelý a neskončilo by to pro něho dobře. Musí žít nenápadně a nepokoušet se vyniknout nad své okolí, třebaže je toho schopen. Pak se oba rozesmáli, když Clark tvrdil, že se mu stejně nemůže nic stát, protože ho nikdo nedohoní a začali se pošťuchovat. Pak si dali závod k farmě. Starý farmář se v půli cesty podivně zarazil, na tváři se mu objevil nechápavý úsměv a pak se bez hlesu zhroutil na zem do prachu. Clark se otočil až u farmy, když uslyšel strašlivý výkřik své matky, která se právě dívala z okna. Vrhl se zpět, ale svému otci už nepomohl. Byl mrtev. Když matka došla, Clark držel otce v náručí a plakal. Plakal vztekem nad svou bezmocností. "Tolik toho umím, zvednu auto, předhoním vlak, ale co je mi to všechno platné, když jemu jsem pomoci nedokázal!"

Po otcově pohřbu dlouho bloumal po farmě a jejím okolí. Zabloudil i do starého sklepa, kde nikdy předtím nebyl. V koutě ležela truhla zaházená starými hadry. Když ji vyhrabal a odklopil víko, zalila sklep namodralá záře. Na dně truhly svítil studeným světlem podivný krystal. Clark k němu očarovaně vztáhl ruku. Nevěděl ještě přesně, co to je, ale cítil, že bude muset odejít. Když se ptal matky, co je to za předmět, řekla mu po dlouhém přemáhání:"Schovala jsem to, protože jsem věděla, že až to najdeš, opustíš nás. Jen jsem netušila, že to bude tak brzo. Našli jsme to zároveň s tebou v kráteru. Je to tvoje a něco to znamená. Ty už budeš vědět, co!"

Clark stál a mlčel. Pak se však vzchopil. Poděkoval matce za všechno, co pro něho s otcem udělali a řekl, že musí odejít. Prosil ji za odpuštění, ale nemohl jinak.

Jeho cesta byla dlouhá. Šel pěšky, přes celý kontinent až daleko na sever. Do hor plných sněhu a ledu, kde po celý rok setrvává teplota hluboko pod bodem mrazu. Brodil se sněhem a padal únavou a znovu se zvedal. Bloudil, jen srdce mu občas poradilo správný směr. Prošel mnoho údolí, až v jednom údolí věděl, že je na místě. Vyndal z kapsy krystal, po-

malu ho otáčel v prstech a důkladně prohlížel. Pak jím mohutným rozmachem mrštil do dáli.

Chvíli bylo ticho. Pak se z hloubi pod jeho nohama, snad ze samého nitra planety ozval sílící rachot. Pak země pukla. Dno údolí se rozlomilo, propadlo a zmizelo v oblaku prachu. Když se prach trochu usadil, spatřil Clark, jak se z hlubin vynořuje jakési podivuhodné těleso, pokryté ostny mohutných krystalů. Jak se kolos vynořoval, dunění pomalu sláblo, až ustalo docela. Údolí zalila modravá záře. Clark začal fascinovaně sestupovat do údolí. Pomalu se blížil k mohutnému krystalovému domu. Ještě stále plně všechno nechápal. Procházel nádhernými sály, bázlivě se dotýkal mohutných, jakoby skleněných stěn. Pomalu došel k jakémusi řídícímu pultu. Najednou, jako by si na něco vzpomněl, vytáhl ze řady malých krystalů na stole jeden a nechal jej spadnout do otvoru ve stole. Světlo v sále pohaslo, vysoko nad ním se objevil obraz. Dívala se na něho neznámá krásná žena. Začala hovořit a Clarkovy oči ji pozorně sledovaly.

Tak se dozvěděl všechno. O svých rodičích, o planetě Krypton, která byla jeho pravým domovem, o její zkáze i o tom, jak se jeho otec marně pokoušel všechny varovat. Vzpomněl si na svou cestu vesmírem. Pochopil, proč umí o tolik víc, než ostatní lidé. Protože on není člověk ze Země. Matka i otec k němu promlouvali z obrazovky, vysvětlovali mu všechno, co nechápal, protože věděli, že tato situace nastane, věděli, že Clark bude pátrat po svém původu. Řekli mu, že je na této planetě, na Zemi, vlastně nepřemožitelný, ale že nesmí své síly zneužívat. Clark cítil, že jeho posláním je konat dobro. Postupně vyslechl záznam z mnoha krystalů a dozvěděl se tak celou historii své rodné planety možnosti, které má na Zemi. Potom vstoupil podle pokynů rodičů do průhledné krypty. Přístroje zazářily a pohasly. Z ní už nevystoupil Clark Kent, ale Superman. Přiléhavý modrý trikot s červenými botami a pláštěm a velikým zlatým S na hrudi.

Od té doby se začaly dít ve světě podivuhodné věci. Obří dopravní letadlo se třemisty cestujícími na palubě se blíží k domovskému letišti. Náhle se letadlo zakymácí,

prudce se naklání na bok a začíná se propadat. Lidí v kabině se zmocní panika. Pilot vyhlédne poděšeně ven. Hoří dva motory na jednom křídle. Bleskově vysílá signál Mayday, ale je si vědom marnosti svého počínání. Stroj se prudce řítí k zemi. Z původních 10000 m mu zbývají sotva 2000. Je konec, pomyslí si kapitán. Náhle se letadlo nakloní na druhou stranu, vyrovná let a pomalu míří k letišti. Piloti vyhlédnou zděšeně ven. Pod křídlem s hořícími motory letí muž v modré kombinéze a svým tělem podpírá mohutný stroj. Superman. Jsou zachráněni. Kapitán rozhodně zatáhne za páky, z trupu se vysunou podvozky a letoun bezpečně přistane za nadšeného pokřiku všech pasažérů letadla i celého personálu letiště. A Superman jako vždy mizí, aby se neukázal lidem zblízka.

A tak je to téměř vždy. Kdykoliv hrozí nějaká katastrofa, nebo je ohrožen něčí život, objevuje se v poslední chvíli zázračný Superman. Stává se pojmem. Píší o něm noviny, lidé na něho mávají, když jej zahlédnou při nějaké akci nebo jen letět vysoko nad mrakodrapy. Ale stále nikdo neví, kdo to je. Kdo zachraňuje lidské životy a velké hodnoty? Jak to, že má tak úžasnou moc?

Clark Kent, redaktor listu Daily Planet, sedí ve své kanceláři. Právě dopisuje svou reportáž z nového, fantastického obchodního domu, když k němu vzrušeně vpadne jeho spolupracovnice Elen. Mává nějakým bulvárním plátkem a křičí něco o tom, že Superman zase zasáhl kdesi v jižních státech, když se řítil most. Elen planou očí vzrušením. Svěřuje se Clarkovi, že jejím velkým snem je vypátrat, kdo to vlastně ten Superman je, že ho obdivuje a ráda by se s ním setkala. Clark jen nevěřícně kroutí hlavou. Jen si občas ulízne ofinku a dává pozor, aby si neshodil své brýle. "Co ty ženské na tom Supermanovi jen mají?" Elen se rozhořčuje, že Clark nic nechápe, ale Superman, ten by ji pochopil, protože je to 100 % muž.

Večer jdou s Elen do restaurace. Clarkovi se ji totiž podařilo přemluvit, že je lepší se navečeřet , i když s neplnoprocentním mužem, než umřít hlady v čekání na pozvání od toho 100 %. Při zpáteční cestě je v jedné temné uličce zastaví pochybné individuum s namířenou pistolí. Vtlačí je do úzkého

průchodu a vymáhá Eleninu kabelku a všechny peníze. Clark se vyplašeně kouká na pistoli a neví, kam by se schoval. Elen se chvá rázně energicky, když vidí, že od Clarka se žádné ochrany nedočká. Prudce vykopne a tvrdou špičkou své boty zasáhne zloděje do kolena. Ten sebou cukne a vystřelí. Výstřelem se ale prozradil a tak se dává na zběsilý útěk. Elen si nervózně odhrne vlasy z čela, otočí se a odchází pryč, naštvaná na svého "ochránce". Clark se jen usměje, pomalu otevře dlaň a nechá zvolna spadnout na zem střelu z pistole. Pak se rozběhne za Elen a koktavě se jí omlouvá za své zbabělé chování.

Do redakce přicházejí nové a nové zprávy o zásazích Supermana. Elen se zrovna do jednoho místa zásahu Supermana vydává na reportáž. Objednala si vrtulník, který přistál na střeše redakce. Elen naložila svou reportérskou aparaturu, nastoupila a vrtulník se odlepil od střechy. Náhlý poryv větru jím prudce smýkl. Stroj se zamotal do jakýchsi kabelů. Vrtule se zlomila, stroj dopadl zpět, poskočil a zůstal viset na okraji střechy, 80 pater nad ulicí. Jen zpřetrhané a zamotané kabely jej přidržovaly. Pilot se lekl a vyskočil. Tím se stroj odlehčil a prudce se naklonil. Elen spadla ze sedadla. Nohy jí ujely, kopla do dveří. Ty se vyvalily ven a Elen pomalu sjížděla po podlaze. Až když už jí celé tělo viselo nad propastí, podařilo se jí zachytit v poslední chvíli za sedadlo. Křičela a volala o pomoc. Dole se zatím utvořil dav čumilů. Všichni čekali, jak to dopadne, nikdo se však nenamáhal něco podniknout.

Clark se zastavil a pohlédl vzhůru, aby zjistil, co lidi tak zaujalo. Strnul. Poznal Elen. Spěšně odběhl do vedlejšího domu, strhl ze sebe sako. Zasvítilo zlaté S.

Elen už to nevydržela, ruce jí povolily. Začala padat dolů, do příšerné propasti ulice. Pojednou ucítila měkký nárez a když otevřela oči, ke svému velikému úžasu zjistila, že se nachází v náručí usmívajícího se Supermana, který ji vynáší zpět na střechu. Už se zdálo, že je zachráněna, když se nahoře přetrhl poslední kabel a vrtulník se zřítil dolů. Elen vykřikla, lidé dole strnuli. Jen Superman klidně natáhl ruku, zachytil padající helikoptéru a společně s Elen ji vynesl zpět

na střechu. Tam Elen položil, poklonil se jí a vznesl se do vzduchu. Elen za ním volala, ať neodlétá, ať prozradí, kdo je, že by s ním chtěla udělat reportáž, ale Superman zmizel.

Když se Clark vrátil do kanceláře, našel Elen zasněně sedící nad stolem. Koukala kamsi do dáli a nereagovala na Clarkovy otázky. Až po chvíli se vrátila na zem a útržkovitě mu sdělila,co se jí stalo a že Superman odletěl, aniž s ním mohla udělat interwiew. Clark se jen usmíval.

Večer, když už byla Elen doma, zazvonil telefon. Znuděně ho zvedla, ale hned zbystřila pozornost. V telefonu se ozval hlas, který sděloval, že má-li zájem o rozhovor se Supermanem, má ho čekat v 1/2 10 na terase. Než se mohla na cokoliv zeptat, volající zavěsil. Odkud jen ten hlas znala? Normálně by se podobným telefonátům vysmála, ale po dnešku, při své touze Supermana spatřit, uvěřila. Ve čtvrt na deset někdo zvonil. "Že by to byl on, proč by ale přicházel dveřmi?" Otevřela. Za dveřmi stál, poněkud přiblble se usmívající Clark a chtěl dovnitř, že s ní musí něco důležitého prodiskutovat. Pustila ho jen do předsíně. Vůbec neposlouchala, co jí říká a stále koukala na hodinky. Pak ho nakonec vystrčila ze dveří, že na něj nemá čas, že čeká důležitou návštěvu.

Clark jen seběhl ze schodů a za minutu se už snášel Superman na terasu. Elen hned, jako rozená novinářka, ničemu se nepodivovala a pokoušela se o opravdové interwiew se Supermanem. Ten ale pochopitelně nechtěl prozradit, kdo je a Elen za chvíli přestala se svou profesionální deformací a se stále rostoucím zalíbením se dívala na Supermana. Cítila, že je zamilovaná a tak samozřejmě neodmítla, když ji pozval na výlet. Vznášeli se nad nočním městem, nad jeho rozzářenými neóny. Letěli vedle sebe a drželi se za ruce. Když se na chvíli pustili, začala Elen, která pochopitelně neuměla létat, padat k zemi, ale Superman ji lehce zachytil. Vznášeli se vysoko nad spící krajinou, létali volněji než ptáci. Pro Supermana jako by neexistovala přitažlivost. Když pozdě v noci výlet ukončili, Superman položil Elen na terasu a odletěl, aniž by Elen pokročila byť jen o píď ve svém pátrání po totožnosti Supermana.

Ale zdaleka ne všichni měli radost z jeho přítomnosti na Zemi. Některým lidem překážel v jejich plánech.

Mr. Goodman byl bohatý. Neuvěřitelně bohatý. Ale mohl by být ještě bohatší. A jeho plány zatím mařil Superman, jeho samotná existence, protože by Goodmanovy plány zmařil už v zárodku, ačkoliv jeho plán byl velkolepý. Měl ohromné pozemky, které se mohly stát zlatým dolem, pokud by na nich vybudoval přímořská letoviska, pláže, hotely a lázně. Jeho plán měl jednu vadu. Pozemky ležely daleko od moře. A tak protože nebylo možné posunout pozemky k moři, rozhodl se Goodman udělat opak, totiž posunout moře k pozemkům. Celou operaci měl báječně ulehčit výhodně položený San Francisský zlom. Stačilo asi 20 raket s mohutnými náložemi, přesně určit místa dopadů, na to už Goodman měl odborníky a pokud je neměl, najal si je, a po mohutném výbuchu by se celá část kontinentu na východ od zlomu propadla do moře a Goodmanovy pozemky by se rázem staly mořským pobřežím. Že by při tom mohly zahynout milióny lidí mu jaksi nepřišlo na mysl. Vždyť šlo o ohromné sumy. Rakety Goodman neměl, ani si je nemohl koupit. Ne, že by na ně neměl, ale takovéhle věci se prostě neprodávaly. Měla je pouze armáda. Nakonec nešlo ani o to, aby rakety vlastnil, ale aby ho poslouchaly.

Mohutný kamion naložený obrovskou raketou se blíží k jedné tajné vojenské základně, kde má být raketa instalována. Na krátkém rovném úseku ho předjíždí osobní vůz, který za zatáčkou prudce zastavuje u spadlého stromu. Řidič kamiónu nestačí zastavit a lehce naráží do osobního auta. Následuje nejprve prudká hádka, potom přijíždí policie a nehoda se vyšetřuje. Všichni vojáci z doprovodu kamionu jsou tak zaujati dějem, že si nikdo nevšimne dvou mužů, kteří se prodírají křovím k silnici, malým poklopem pronikají do nitra rakety a celou dobu, co se vyšetřuje nehoda, tam něco dělají. Když vylézají ven, malou krabici, kterou měli prve s sebou, už nemají. Muži mizí v houští a kamion se zanedlouho opět rozjíždí, aby za nedlouho zavezl raketu na základnu.

Podobná scéna se v tyto dny odehrála i před jinými vojenskými základnami.

Mr. Goodman dlouho přemýšlel o tom, jak Supermanovi překazit možnosti zásahu do jeho ničivých plánů. Bůhví, kde se jemu a jeho pomocníkům podařilo zjistit Supermanovo tajemství. Jisté je, že se vydali do míst, kde kdysi Superman přistál a podařilo se jim najít úlomek kamene z jeho rodné planety Kryptonu. Protože Supermen nebyl ze Země , měl tu nadpřirozenou moc, kterou by však doma na Kryptonu neměl. A tak ho malý odštěpek planety měl učinit bezmocným, pouhou hračkou v Goodmanových rukou.

Přibližil se den akce. Zbývalo již jen přilákat Supermana do Goodmanova podzemního sídla. Postačila nenápadně utrousená poznámka o chystané akci a Clark Kent hned věděl, že bude muset odejít z redakce, protože Superman musí zasáhnout a zabránit chystanému zločinu. Clark vyběhl do své kanceláře, zavřel se tam, strhl si košili a oknem ven vyletěl již rozzlobený Superman. Hladce přistál uprostřed vozovky, pokynem ruky zastavil několik aut, usmál se na lidi kolem, kteří neměli o ničem ani tušení. Prudce se roztočil a bleskově se zavrtal do země. V té chvíli přišla do Clarkovy kanceláře Elen, která ho tam viděla vcházet a spatřila jen prázdnou místnost a otevřené okno. Vzpomněla si na poznámku o San Francisku a zemětřeseních. Začínala snad něco tušit? Rozhodně se otočila a vyběhla ven. Naskočila do svého auta a vyrazila z města.

Mr. Goodman se svými dvěma komplici a půvabnou sekretářkou popíjeli drink a vyčkávali. Za stěnou se rozlehl rachot. Mohutnépancéřové dveře se prohnuly a vylétly z pantů. Superman byl tu! Tvářil se výhrůžně a pomalu postupoval ke Goodmanovi a požadoval vysvětlení celé akce. Mr. Goodman pomalu vstal a s úsměvem přistoupil k Supermanovi s tím, že si s ním musí pohovořit. Než ale začne vysvětlovat svůj problém, má pro Supermana dárek. Je v té velké truhle. "A vsadím se, že ten dárek neunesete!" Superman přistoupil k truhle, odklopil víko a ... a zapotácel se. Úlomek z Kryptonu. To je konec. Goodman se smíchem přistoupil k truhle a vyndal kámen na mohutném řetězu. Přistoupil k Supermanovi. Ten se snažil uhnout, ale neměl sil. jen šeptal "ne,ne!" Když mu Goodman navlékl řetěz na krk, kolena se mu podlomila. Nechal se jako ovce na porážku odvést k bazénu, kam se tichým zaúpěním svalil.

Chvíli se pokoušel bojovat s vodou, ale nestačily mu síly. Pomalu klesal ke dnu a z plic mu zvolna unikal vzduch.

Mr. Goodman se jen krutě zasmál, pohrdavě vylil koňak do bazénu a odešel. Jeho komplicové s ním. Teď je bez konkurence, jeho akce může začít. Odebrali se do řídícího střediska, kde už bylo všechno připraveno, odpálení raket z vojenských základen bylo umožněno díky malým krabičkám, které Goodmanovi lidé namontovali do jejich řídícího ústrojí. Teď byly rakety mimo kontrolu armády. Operátor stiskl několik tlačítek a rakety odstartovaly.

Goodmanova sekretářka se chvíli dívala na Supermana na dně bazénu. "Takový krásný muž, a takový konec, ne to nejde" Skočila do bazénu a vytáhla ho ke břehu. Už mu chtěla sundat řetěz z krku, pak si to ale rozmyslela a napřed ho vášnivě políbila. Teprve potom mu sundala kámen a zahodila ho daleko do bazénu. Superman se probral.

"Proč jste mne nejdříve políbila a teprve potom sundala ten řetěz?"

"Protože bez řetězu jste už silný a nemusel byste si to nechat líbit," odpověděla se smíchem.

Superman vyskočil. Je nejvyšší čas. Vyběhl na dvůr a za několik okamžiků již letěl šílenou rychlostí do ohrožené oblasti.

Když přelétl pohoří, mihla se kolem něj zrovna jedna raketa. Bleskově změnil směr a hnal se za ní. Pronásledoval ji přes hřebeny i v hlubokých údolích, jak raketa kopírovala terén. Konečně se mu v šíleném letu podařilo ji dostihnout. Uchopil ji za trysku a svojí strašlivou silou ji pomalu vychyloval z dráhy. Nic nedbal na ohnivé jazyky plamenů z trysek, které mu šlehaly do tváře. Raketa dostala postupně nový směr a směřovala na oběžnou dráhu, kde vybuchla bez nebezpečí. Mnoho raket se mu takto podařilo zneškodnit, ale některé přeci jen už odklonit nestihl. V řídícím středisku sice zavládl zmatek, když mnoho raket změnilo kurs a vymklo se kontrole, ale to už první nálože začaly vybuchovat. A výbuchů přibývalo. Země se probudila. Sopečná činnost náhle vzrostla. Zem se trhala, propadaly se celé bloky území.

Superman poletoval z místa na místo a zachraňoval, co se dalo.

San Franciská pýcha, Zlatá brána, nádherný zavěšený most se kroutil v předsmrtných křečích. Země se otřásala a nosná lana mostu se trhala jedno za druhým. Lidé v autech šlapali zuřivě na plyn ve snaze ujet z mostu dřív, než se zbortí. Autobus plný dětí narazil do přetrženého lana, přejel svodidla a než stačil spadnout do moře, objevil se muž v modrém, popadl autobus a vrátil ho na vozovku. Potom doslova v poslední chvíli dopravil na břeh několik aut a tak, když povolila poslední lana a most se zřítil, nikdo na něm už nebyl.

Země se trhá, objevují se ohromné pukliny. Celé bloky se posouvají, bortí se železniční náspy, kroutí kolejnice. K poškozenému místu se řítí expres plný lidí. Přilétá Superman. Ohnuté kolejnice narovnává, tam kde chybí, nahrazuje je vlastním tělem. Expres, který by bez jeho zásahu nutně vykolejil a v jehož troskách by našly smrt stovky lidí, se přežene přes poškozené místo bez nejmenší nehody.

Otřesy půdy narušily mohutnou přehradní hráz. Na jejím těle se objevují trhliny, vypadávají celé bloky železobetonu. Vzniklými trhlinami se derou proudy vody, které ničí vše, co jim stojí v cestě. Na koruně hráze visí zoufalý člověk, který se drží z posledních sil drolícího se betonu. V posledním okamžiku přilétá Superman a nešťastníka odnáší do bezpečí.

Zemětřesení sílí. Ohromný blok pevniny se trhá a zvolna klesá. Za několik minut celé území zalejí rozbouřené vlny oceánu. Superman proniká do trhliny, prodírá se řítícími se skalami, dostává se pod blok a nadlidskou, neuvěřitelnou, fantastickou silou tlačí celý blok nahoru, nad hladinu vody a usazuje ho na původní místo.

Elen se řítí ve svém voze po dálnici. Náhle ztrne. Na vozovce se objevuje trhlina, která se rychle rozšiřuje. Elen prudce brzdí, stáčí volant. Vůz dostává smyk, otáčí se a zapadá do pukliny. Nové otřesy země způsobují opačný pohyb. Elen se zmítá ve voze, pokouší se otevřít dveře. Skály se opět přibližují k sobě a drtí auto lehčeji než skořápku. Elen bojuje svůj marný boj. Karoserie se bortí a drtí měkké a křehké

lidské tělo. Objevuje se Superman. Pohybem zoufalce vytrhne auto ze skály, urazí dveře a poklekne u mrtvé Elen. Přišel pozdě. Je mrtva. Elen je mrtva. Všechno bylo marné. Zachránil spoustu lidí, ale Elen, Elen nezachránil. Přepadl ho naprostý pocit bezmocnosti, asi jako v době, kdy mu zemřel jeho pozemský otec. Podruhé se v jeho očích objevily slzy. Zuřivé slzy lítosti a vzteku, slzy bezmocnosti a vzdoru. Rysy mu ztvrdly. Prudce vzlétl. Dral se výš a výš, až na oběžnou dráhu kolem Země. Létá kolem Země stále rychleji. V mysli mu zní varovný hlas otce, tak jak jej slyšel z krystalu. "Je zakázáno vracet čas. Je to zakázáno! Je to zakázáno !!!" Ale Superman nedbá. Létá rychleji a rychleji, až za ním zůstává jen žíživá čára. Planeta pod ním zpomaluje rotaci, zastavuje se a pozvolna, jakoby váhavě, se roztáčí na druhou stranu.

Zbořená přehrada se staví, voda teče do kopce, zřícené budovy se obnovují ve své předchozí podobě. Elenino auto vyskočí z pukliny, která se hned zavře a velikou rychlostí se vrací zpět.

Planeta zpomaluje rotaci, zastavuje se a opět se roztáčí ve směru, v jakém se odedávna točila a v jakém se zase bude otáčet navěky.

Automobil se blíží k trhlině. Vtom přilétá Superman a auto i Elen odnáší na bezpečné místo. Zemětřesení pozvolna ustává, země se uklidňuje. Superman opět zachránil mnoho lidí, ne-li celou zemi. Noviny mají mnoho dní o čem psát. A Mr. Goodman? Ten i se svými dvěma komplici chodí po malém dvoře obehnaném ostnatým drátem. Jsou oblečeni do ušmudlaných proužkovaných hadrů. A neustále se zabývají plánem na útěk. Vše už je připraveno. "Uprchneme odtud a pak, pak se Ti Supermane pomstím. Krutě se Ti pomstím"!

SUPERMAN II

Clark Kent je opět ponořen do své nudné práce tuctového reportéra listu Daily Planet. V tuto dobu je mu obzvláště smutno, protože Elen odejela na služební cestu do Francie. Clark sedy sedí u stolu a čmáře hloupé a nudné zprávičky, které šéfredaktor používá stejně jen k vyplňování malých mezer mezi velkolepými články jiných, schopnějších reportérů.

Zpráva z Paříže přichází jako blesk. Teroristé umístili na Eiffelovu věž jadernou bombu a hrozí jejím odpálením, pokud vláda nevyhoví jejich požadavkům. Clark trhá košili, vyskakuje oknem a za okamžik se už modročervený Superman řítí do Evropy, aby zabránil strašlivé katastrofě.

Elen jako řádná reportérka pochopitelně nemůže chybět u takové události, jakou je jaderná bomba ve středu Paříže. Podaří se jí nepozorovaně proklouznout k věži. Dlouho přemýšlí o tom, jak by se dostala nahoru. Jako všichni reportéři, i ona je poněkud zřeštěná a vzala si do hlavy, že nutně musí udělat interwiew s teroristy. Teď jen zbývá vyřešit malý problém, totiž jak se dostat nahoru. A štěstí jí přálo. Z výšky věže sjel výtah. Vystoupil z něho jeden rukojmí, který měl předat přesné požadavky teroristů s tím, že pokud je vláda nesplní do půl hodiny, odpálí nálož. Než se výtah zase rozjel zpět nahoru, podařilo se Elen zachytit se zespoda pod podlahou na konstrukci. Výtah se vznesl a vynesl vyděšenou Elen až na vrcholek věže. Visela na konstrukci nad třistametrovou propastí. Udělalo se jí špatně, už chtěla volat o pomoc, ale zaslechla hlasy teroristů. Dohadovali se o tom, že určená lhůta uplynula a vláda jim nevyhověla. Naložili tedy bombu do výtahu a začali nastavovat časovací mechanismus. Elen se potila strachy, ale neodvážila se špitnout, když zahlédla zarostlé muže ověšené zbraněmi. Kdyby tak mohla vykřiknout, lidi dole varovat, aby utekli, schovali se, že to za chvíli vybuchne, ale strach jí sevřel hrdlo. Časový mechanismus byl nastaven. Kdyby se tak mohla dostat s výtahem dolů, třeba by to někdo odpojil. Ještě než dokončila myšlenku, její přání se splnilo, i když ne tak, jak si představovala. Povolila brzda a výtah se utrhl. Veden kolejnicemi, nezadržitelně se řítil šachtou dolů a Elen zírala za přibližující se dno šachty.

Kosmickým prostorem se řítí sluneční plachetnice. Na jejích lesklých plochách se míhají obličeje tří odsouzenců z planety Krypton. Odsouzenců k věčnému bloudění prázdnotou. V jejích očích jim navěky ztuhl děs, ústa křičí do nekonečna hrůzou. Vězení se žene mezi hvězdami, vstříc neznámým světům. Jedna hvězda roste rychleji, než ostatní. Má planety.

Superman se přihnal v poslední chvíli. Sotva několik metrů nad zemí se mu podařilo zastavit padající kabinu a pomalu ji spustit na zem. Opět Elen zachránil život. Ta byla tak vyděšená, že se jí sotva podařilo vypravit ze sebe několik slov o bombě ve výtahu. Supermen pochopil. Prudce se vznesl, výtah tlačil před sebou. Na konci dráhy výtah prorazil zarážky, prolétl strojovnou a ponáněn Supermanem vylétl horem z věže a stoupal stále výš, na oběžnou dráhu a ještě dál. Pak ho Superman pustil a spěšně se vracel. Výtah letěl kosmem, minul dráhu Měsíce a pak, náhle, zaplálo v kosmu na okamžik nové Slunce. Mohutné pronikavé záření vyrazilo z epicentra. Supermana však nezasáhlo, byl v bezpečí. A kdyby zasáhlo, kdo ví, možná by mu stejně neuškodilo. Záření narazilo na jinou překážku. Na Sluneční plachetnici. Sonda a pronikavá radiace se střetly a družice se rozpadla v prach, zmizela. Zánik družice však způsobil dokonalou materializaci posádky. Ve vesmíru se ocitli tři živí obyvatelé planety Krypton a zamířili k Měsíci.

Superman se stal hrdinou celé zeměkoule. Vždyť zabránil jadernému výbuchu v mnohamiliónovém městě.

Elen se stále nevzdávala naděje, že vypátrá, kdo je to Superman. Něco už snad tušila, ale nemohla svému tušení věřit, protože to bylo dokonale absurdní. Ale přesto. Čím to je, že vždycky když vidí Supermana, je sama. Nikdy se jí nepodařilo dosáhnout například toho, aby Supermana viděl i Clark. Vlastně ani není nak protivný, pomyslela si. Ale Superman, to je muž. Kdyby se jí tak podařilo něco vypátrat. A přitom má možnosti. Vždyť jí Superman už potřetí zachránil život. Jednou ji vzal na výlet. Ale odmítá o sobě hovořit, na její otázky neodpovídá, takže pořád neví nic.

Clark ji pozval na výlet. Vypravili se na Niagarské vodopády. Tam se Elen už dlouho chtěla podívat. Procházeli

se kolem hotelu nad vodopády a Elen se snažila z Clarka vypáčit, co ví o Supermanovi. Zkoušela i všelijaké lsti, že čím to je, že nikdy nevidí Supermana když je s ní Clark. Náhoda však chtěla, že se Superman znovu musel objevit.

Malý chlapec si hrál u zábradlí a dělal hrdinu, že se nebojí propasti s hučícími vodopády. Clark odhadl situaci a vymluvil se, že si musí odskočit. Jen zašel za roh, chlapec se neudržel zábradlí a zřítil se dolů. Lidí se zmocnila panika, nikdo nevěděl, jak pomoci a do vírů pod vodopády se stejně nikdo neodváží. Kdyby tu tak byl Superman. Než to všichni domyseli, odkudsi kde se vzal, tu se vzal, Superman. Střemhlav se vrhl za chlapcem a několik okamžiků před tím, než ho pohltily nenasytné vlny, chlapce zachytil a dopravil nahoru, kde mu rodiče dojatě děkovali.

Clark přiběhl z kiosku, že tu viděl hodně lidí a tak je zvědav, co se tu dělo. Elen mu s úšklebkem řekla, že tu zrovínka teď byl Superman a že je skutečně podivuhodné, že zrovna v tu chvíli, kdy tu Clark nebyl. Tentokrát to bylo skutečně podezřelé a Elen si umínila, že dokáže, jestli Clark je Superman nebo není, i kdyby ji to mělo stát život.

Když se procházeli kolem hučící říčky, která se valila úzkou soutěskou, mezi velikými, ostrými balvany. Elen si sedla na zábradlí. Clark ji vykuleně varoval, že by mohla do té hrozné propasti spadnout a co potom, kdo by ji zachránil?

"No přece Superman. Zachránil mne už tolikrát, tak proč by to neudělal zase? Zvlášť když je u toho od samého počátku. Nebo ty snad nejsi Superman?" s tímto posměšným dotazem se Elen otočila a skočila dolů. Clark vykřikl a začal zděšeně pobíhat kolem. Jak by jen pomohl. Ta strašná propast. Proud zatím uchopil Elen a vlekl ji přes balvany korytem. Křičela, volala o pomoc, topila se a Clark splašeně běžel podél říčky. Náhle spatřil nad vodou velikou větev. Zahleděl se na ni, z očí mu vylétly paprsky, které větev doslova uťaly od stromu. Větev se zřítila do vody kousek před Elen. Clark začal zase zmateně volat, aby se chytla větve, že jí pomůže, že neví co má dělat a podobně. V jedné zátočině pak proud polomrtvou Elen, která se z posledních sil přidržovala větve, vyplavil na břeh. Clark jí chtěl neohrabaně pomoci venz vody, opatrně,

aby si nenamočil polobotky, ale tak nešťastně, že tam spadl celý. Hned však vylezl a kýchaje a prskaje na všechny strany pomohl Elen z vody. Nesmírně namíchnutou jí dovedl do hotelu. Naštěstí měli v pokoji velký krb, u kterého se sušili. Clark pobíhal kolem Elen a pokoušel se ji udobřit. Přitom zakopl o kůži na podlaze a natáhl se jak široký, tak dlouhý a rukou padl přímo doprostřed plamenů v krbu. A navíc ztratil brýle. Přestože ruku z ohniště hned vyndal, Elen si toho všimla a vykřikla. Pak jeho ruku uchopila. Nebylo na ní ani stopy po popáleninách. Podívala se na Clarka, který poprvé neměl brýle. Byl to on. Poznala ho. Teď to věděla jistě. Clark Kent a Superman je jedna a táž osoba.

Tři vyhnanci z planety Krypton. Z planety, která je zavrhla a zanedlouho nato zahynula. Ale oni o tom nevěděli. Neměli tušení, že unikli jisté smrti, zravna jako neměli tušení, že se nacházejí v blízkosti někoho, kdo pochází ze stejné planety, někoho, kdo je synem jejich úhlavního nepřítele, jejich soudce. Tlustý vousatý Buck, štíhlá, krásná a krutá Joan a druhý muž, jejich vůdce, kterému oba říkali Generál. Ve svých černých kombinézách splynuli s vesmírem. Kde jsou?

Kosmonaut ve skafandru se plavnými skoky vznáší při šestinové gravitaci po porchu Měsíce. Je to poprvé, co lidská noha vstoupila na jiné nebeské těleso. Sbírá vzorky kamenů, jeho druh, spojen dlouhým lanem s přistávacím modulem, ve kterém bdí nad nimi kapitán výpravy, se vydává do vzdálenějšího okolí lodi. Najednou s ním něco škubne. Otočí se a vidí, že jeho lano mizí za skálou a někdo nebo něco, ho tam nezadržitelně táhne. Za skálou objeví muže v černé kombinéze, zcela bez skafandru, jak si klidně pohrává s jeho lanem. Pak muž lanem točí nad hlavou a kosmonaut se začíná vznášet a točit ve výšce. Po mohutném kopanci se mu trhá lano a on mizí kdesi za obzorem. Na druhého muže, sbírajícího vzorky padne stín. Zvedne hlavu a hledí do studených, krutých očí krásné ženy. Zůstane vyjeveně stát. Žena vztáhne ruku k odznaku na jeho prsou a strhne mu ho. Přitom mu však roztrhne skafandr. Muž bez hlesu klesne k zemi. Když se kapitánovi lodi přestanou oba členové posádky hlásit, přepadne ho strach a pokouší se odstartovat. Motor naskočí a přistávací modul se pomalu zvedá. Náhle k němu přistoupí muž bez skafandru, uchopí ho za

přistávací vzpěru a přestože motor běží naplno, lehce modul stáhne zpět a mrští jím o zem. V poslední chvíli, než vybuchne palivo, stačí kapitán před svou smrtí poslat na Zemi několik zmatených slov o tom, co se děje a kterým nikdo v řídícím středisku nerozumí. Všichni tři ještě chvíli prohlížejí trosky toho, co našli a přitom kopou do všeho, co jim leží v cestě, včetně těl mrtvých astronautů. Potom se zvedají a vydávají se k modravé planetě, která právě vychází nad Měsíční obzor. Ubohá Země, netuší, co tě čeká.

Nad nekonečnými prostorami zasněžených hor se vznáší Superman. Elen se křečovitě drží jeho zad a bojí se podívat dolů. Všude jednotvárná sněhová pláň, ledovce, ostrá pustá skaliska. Jedno údolí se však od ostatních liší. Není pusté, ani ponuře tmavé. Vychází z něho namodralé světlo, jakýsi přízračný přísvit naděje. Přistávají v Supermanově domě. Provádí Elen po svém příbytku a pouští jí některé záznamy z krystalů. Elen se tak dozvídá celý Supermanův, tedy Clarkův, osud, jeho příchod na Zemi, osud jeho rodné planety. Pak chce být se svými myšlenkami sama. Superman zatím rozmlouvá s obrazem své matky.

"Miluji ji. Chtěl bych být normálním člověkem, už nechci být Supermanem. Chci být takový, jako ostatní, aby mne i ona mohla mít ráda." a netuší, že Elen stojí za rohem a všechno slyší. Do očí se jí derou slzy.

Matka svého syna varuje:"Samozřejmě že je to možné, abys ztratil všechny své jedinečné vlastnosti, ale uvědom si, že když se zbavíš svých schopností , budeš zranitelný, budou Ti moci ublížit, zranit, budou Tě moci zabít. A když se jednou staneš normálním člověkem, již nikdy nebudeš moci nebýt svých vlastností, které Tě na Zemi činí neporazitelným, nezranitelným. Rozmysli si to, jestli to není příliš velká oběť za lásku pozemské dívky. Už nikdy nebudeš Supermanem a v tomto světě zahyneš!"

"Ano, chci. Chci ji milovat jako obyčejný muž a chci, aby i ona mohla milovat mne jako obyčejného muže!"

Elen to už nevydržela poslouchat. Utekla do nejzazšího kouta. Žmoulala v ruce zářivý krystal, který jí Superman dal a plakala. Krystal jí vypadl z ruky, ale ona si toho nevšimla. Plakala štěstím, láskou, nadějí i strachem z budouc-

nosti. Pak se vrátila zpátky a pozorovala, co Superman dělá. Dokončil poslední přípravy a vstoupil do průhledné krypty. Podruhé od svého pobytu na Zemi. Přístroje zazářily. Elen viděla, jak se jeho obličej zkřivil bolestí, zapotácel se, málem upadl. Modrý plášť zmizel a když přístroje pohasly a krypta se otevřela, vystoupil z ní už ne Superman, ale Clark Kent v obyčejných džínách a svetru. Nepohasly však jen přístroje, postupně zhasínala světla ve velkolepých sálech,krystaly zmavly a modravou září pomalu pohlcovala sněžná pustina hor. Zemřel Superman a umíral i jeho dům. Clark vzal Elen kolem ramen. Nastoupili do auta a vydali se na cestu k civilizaci, k normálním lidem. Elen se uhlédla. Údolí ztmavlo, modravá záře se vytratila. Tma a sníh všechno pohltily a nic nenasvědčovalo tomu, že tu stála ta nejfantastičtější a nejvelkolepější stavba, jakou kdy Země nosila. Zmizel Superman, zmizel jeho zázračný dům. Stopy zavál sníh. Zůstala jen ona a její Clark. A oběma zůstal jen sen. Sen se jménem Superman. Krásný, ale jen sen.

Tři vyhnanci z planety Krypton zamířili k Zemi. Přistáli v lese. Se zájmem si prohlíželi přírodu a pak z povzdálí pozorovali rybáře, kterému pak způsobili menší šok, když mu Joan předvedla své schopnosti chůze po vodě. Pak Joan kousl jedovatý had. Ucukla, hada shodila na zem a podívala se na něj tak zlým pohledem, až hadí tělo žárem zuhelnatělo. "Na téhle planetě mám podivuhodnou moc!" I Buck si zkoušel svou sílu na lámání mohutných stromů. Konec jejich hraní učinil až Generál. "Musíme se na téhle planetě zmocnit vlády! Nastolíme Tyranii a diktaturu!"

Všichni tři se pak vydali hledat nějakou vesnici. Brzy našli malé městečko.

Na cestě k němu zastoupili cestu jedoucímu šerifovu autu. Šerif se svým pomocníkem se na sebe podívali. Šerif zastavil. Pomocník na neznámé namířil svou mohutnou dvouhlavňovku a vyzval je, aby uvolnili cestu. Nikdo z nich se nepohnul. Pak jeden z černě oblečených mužů přistoupil k vozu a jakoby nic z něho začal trhat jednotlivé díly karoserie. Šerifův pomocník vystřelil. Buck k němu přistoupil a vytrhl mu pušku z rukou. Zkoumavě se podíval do hlavně a v tom vyšla rána. Buck jen zakrou-

til nechápavě hlavou, pušku zauzloval a zahodil. Pak automobil zvedl i s posádkou a zahodil do kaktusů. Policisté se nezmohli na nic jiného, než vyděšené pohledy.

Když vyhnanci došli do městečka, lidé se zastavovali na ulicích a se zájmem je pozorovali. Ale jen do té chvíle, než zničili první automobil a než pohledem zapálili benzínovou pumpu. Pak nastal zmatek. Narychlo byli povoláni policisté, kteří se pokoušeli svými puškami přinutit vetřelce k zastavení postupu po hlavní ulici. Několik policistů po dobře mířených ranách pěstí a kopancích odlétlo do neznáma, několik aut explodovalo pod palčivým pohledem některého zločince. Pak se na scénu dostavila armáda. Nejprve jen pěchota na terénních vozech, kulomety, granátomety, posléze i vysokokaliberní děla a tanky. Střely se zarážely a chlupatou Buckovu hruď, Generál spaloval pohledem muže i vozidla a Joan se ohánělа telegrafními sloupy a srážela vojáky k zemi.

Toto divadlo hrůzy bylo vzápětí přenášeno do celých Států, díky pohotovosti všudypřítomných reportérů. Když Generál jednoho kameramana spatřil, přiskočil k němu a přinutil ho aby natočil několik záběrů na generála a aby jeho slova slyšeli všichni. "Tady jsme Vám předvedli malou ukázku toho, co dovedeme! Teď se připravte na to, že přijdeme tam, kde sídlí vaše vláda. Tu svrhneme a nastolíme na této planetě vlastní diktaturu!"

Clark vzal Elen do baru. Oba mlčeli. Měli svých myšlenek dost. Za poslední dny se toho stalo tolik. Jeden opilý host začal Elen obtěžovat. Clark, jako pravý kavalír se hned postavil na její obranu. Než však stačil cokoliv učinit, rozzuřený opilec Clarkovi jednu ubalil, až Clark proletěl zavřenými skleněnými dveřmi do vedlejší místnosti a zastavil se až pod stolem, který na sebe převrátil. To už ale barman opilce vyhodil a vyděšená Elen se vrhla ke Clarkovi. Ten jen s námahou zvedl své potlučené tělo z podlahy a odřenou rukou si setřel krev z pusy a nosu. Dlouze se na krev zadíval a pak začal bláznivě křičet radostí: "Krev, můžu být zraněn, jsem člověk!" a protože se po nich lidé okolo divně dívali, odvedla Elen Clarka zpět k barpultu a nalila mu další whisky.

Po televizní relaci se Bílý dům proměnil v pevnost. Celý byl obložen pytli písku a obklíčen kordonem vojáků, vybavených nejmodernějšími zbraněmi. A tak když se prolomila skleněná střecha a do haly se snesli tři vyhnanci v černých šatech, strhla se zuřivá palba. Neměla pochopitelně žádný účinek a vetřelci

nezadržitelně postupovali k prezidentské kanceláři, přičemž hravě rozhazovali pytlové barikády a odkopávali střílející vojáky. Když vešli do reprezentativní místnosti, spatřili hlouček vyděšených mužů, tísnících se v koutě.

"Který z Vás je prezident?" zeptal se generál.

Jeden muž předstoupil. Musel si kleknout a přísahat poslušnost Generálovi, který teď bude se svými dvěma pomocníky vládnout světu. Muž to však slíbit nemohl, protože to nebyl pravý prezident, ale jeho náhradník pro nebezpečné situace. Generál byl pobaven zbabělostí lidí. Buck odněkud přivlekl televizního reportéra a tak president musel pokleknout a složit vládu do Generálových rukou před očima celého národa. A protože všechno přenášela televize, rozhodl se prezident k riskantnímu činu. Poté, co řekl do televize všechno, co od něho Generál požadoval, vykřikl ještě "Supermane, ať jsi kde jsi, prosíme Tě, pomoz nám!" Pak ho Generál odhodil do kouta, stoupl si před kamery a zakřičel: "Kdo jsi Supermane? Jsi tak silný, že Tě volají na pomoc? Přijď si tedy s námi změřit síly!"

Osazenstvo baru ztichlo již při prvních prezidentových slovech. Clark se zakuckal a vytřeštil oči na obrazovku. To snad není možné. Prezident klečí, vzdává se vedení státu. Slova o Supermanovi s ním trhla. Elen v rozčilení vylila sklenku. Podívali se na sebe a věděli, co musí přijít.

Když Generál skončil se svým vystoupením a převzetím moci, objevil se náhle ve dveřích Mr. Goodman. Jak se dostal z vězení a jak pronikl do Bílého domu je záhadou. Je však jisté, že bleskově vystihl situaci a pochopil, že teď má jedinečnou příležitost se Supermanovi pomstít. Generál se na něho obořil, co tam leze a co vůbec chce. Goodman se ulisně usmál. "Nevím sice, kde byste mohli Supermana najít, ale můžu Vám prozradit, kdo to je. Je to totiž také obyvatel planety Krypton, tedy Váš krajan. A mohu vás zavést k jeho dívce a ta už Vám řekne, kde Superman je!"

Vyhnance tato slova překvapila. Netušili, že by se v tak vzdálených končinách vesmíru mohli setkat s někým, kdo pochází z jejich planety. Ale tím hůř. Musejí ho najít a zneškodnit.

Clark se prodírá vánicí na sever. Jde z posledních sil člověka. Vrací se zpět do svého pohaslého a mrtvého domu.

Nemá ještě představu o tom, co podniknout. Ale něco podniknout musí. Jednak ho přímo vyzvali na souboj a jednak hrozí zkáza celé Zemi a to on nemůže připustit. Prokletý nápad vzít na sebe lidskou podobu. Co jen podnikne. Na smrt vyčerpán dorazil konečně k napůl zavátému krystalovému palácí. Všude jen tma a mrtvo. Clark dlouho bloudí ztemnělými sály. Marně hledá řešení. Matka jej varovala, že jeho přeměna je trvalá a nevratná. Není východiska. On i Země jsou odsouzeny. Sníh se zvolna snáší na křišťálovou podlahu. Všude jen tma. Ale co to je tamhle. Něco tam svítí. Clark běží, klopýtá, padá a znovu se zvedá. Krystal. Svítící, modrý krystal. Živý krystal. Klíč. Netuší, že to je právě ten krystal, který tam kdysi plačící Elen upustila. Nebyl na místě. Nezhasl a to jej zachránilo. Vzal krystal jako svátost, pomalu jej donesl do řídícího sálu a váhavě zasunul do otvoru ve stole. Chvíli se nedělo nic, pak začala tma zvolna, neochotně ustupovat modravé záři, která vystupovala ze stěn. Dům ožíval.

Buck, Joan i Generál za Goodmanova doprovodu dorazili do metropole. Nevěděli sice, kde Superman je, ale Goodman jim prozradil, jak ho přivolat. Věděl o Supermanově slabosti, o jeho chorobné snaze pomáhat lidem, o jeho konání dobra. A to se mělo stát pastí. Stačilo udělat trochu zla a objeví se Superman. Je silný, ale tři obyvatelé jeho rodné planety jsou silnější. To bude jeho konec. Generál vkročil doprostřed ulice. Jediným máchnutím ruky převrátil plný autobus lidí a odhodil několik aut. Lidé křičeli hrůzou a prchali. Náhle se však zastavili. Mezi mrakodrapy se mihl známý červený plášť. Superman. Vyslyšel jejich volání. Než stačil Generál vyhodit do vzduchu další auto, Superman se na něho vrhl, popadl ho za nohy, prudce se roztočil a mrštil Generálem do nejbližší budovy. Ten prolétl zdí a druhou stranou domu vypadl na ulici. To už se ale na Supermana vrhli i Joan a Buck. Nastala ta nejfantastičtější řež, jakou si jen dokážeme představit. Vzduchem létaly kolejnice i panely, všichni se honili ve vzduchu jako při leteckých soubojích. Generál se rozhodl Supermana oslabit tím, že zabije několik lidí. Stál na střeše domu a svým ohnivým pohledem se pokoušel zapálit cisternu s naftou. Superman přiskočil, zarazil paprsek dlaní, utrhl

automobilu zrcátko a ničící paprsek vrátil do Generálových očí, čímž ho na chvíli oslepil. Buck mohutně foukal do ulice. Všechny lidi to smetlo, převracela se auta. Jen Superman stál na převráceném autobuse a odolával vichřici. To už se k němu ale přiblížila Joan a Superman po její ráně pěstí také prolétl několika zdmi. Jen se však prohrabal troskami na ulici, už tam stáli všichni tři a soustředili své ničivé paprsky pohledů na něho. Neprůstřelná dlaň Supermanova je však zastavila, i když ho to stálo hodně sil a tak hned nemohl reagovat, když po něm Buck mrštil mohutným nákladákem. Kolos jej přirazil k betonové zdi. Pak už bylo ticho. Po boji. Lidé strnuli ve svých úkrytech. Strnuli hrůzou. Zabili Supermana, šeptali si a v očích měli děs. Dlouho, strašlivě dlouho bylo ticho. Pak se kolos pohnul, převrátil. Superman vylezl, prudce se vznesl a zmizel zrakům vyděšených obyvatel města.

Generál se radoval ze svého vítězství. Zahnali ho. Utekl. Teď budou vládnout. Ale Mr. Goodman ho upozornil na to, že kdesi na severu se nachází Supermanův dům a ten je třeba také zničit. Až nebude mít Superman dům, nebude už mít kde obnovovat své síly a to bude jeho konec.

Generál, Buck i Joan vtrhli do redakce Daily Planet. Generál chytil šéfredaktora za krk a udělal jeho hlavou díru do stropu, když mu nechtěl prozradit, kde je Elen. To už ji ale Goodman strkal do dveří. Pohrozili jí, že když je nezavedé do Supermanova domu, zahyne nejen ona, ale i všichni lidé v redakci. Elen nechtěla Supermanovo sídlo prozradit, ale co mohla dělat jiného. Souhlasila.

A tak zatím co se Buck s Elen na zádech, generál i Joan ženou na sever, Superman se dozvídá od matky, kdo jsou Ti tři zločinci, dozvídá se všechno o tom, jak je jeho otec odsoudil za zradu planety i to, jak jej oni teď nenávidí, protože jim stojí v cestě ke světovládě na Zemi a protože je synem jejich úhlavního nepřítele, jejich soudce.

Když "hosté" přiletí do jeho domu, je již připraven. Vidí, že přesile nemůže odolat a tak se alespoň snaží domluvit s Goodmanem, kterého také přivezli, že by jako pozemšťan měl zabránit tomu, aby zde vládli cizinci a měl by je navést, aby vstoupili do průhledné krypty a pozbyli svých schopností.

Superman se tváří zkroušeně a říká to vše Goodmanovi stranou, aby to vyhnanci neslyšeli. S ním však není kloudná řeč, není schopen stát na straně Země a hledí jen na vlastní prospěch a na to, jak se Supermanovi pomstít a tak vše prozrazuje Generálovi. Superman je nakonec nucen pod nátlakem velké přesily vstoupit do krypty sám. Elen je zdrcena. Ví, že ho potom zabijí, že už Clarka nikdy neuvidí. Je konec. Zavírá oči. Superman vstupuje do krypty. Přístroje se opět rozzáří, a pohasnou. Na první pohled se nic nezměnilo. Muži, který vstoupil do krypty zůstal modrý trikot i červený plášť. Ale nejde již hrdě. Se sklopenou hlavou přistupuje ke Generálovi, kleká si před ním a slibuje mu věčně sloužit. Generál mu blahosklonně podává ruku. Chce ji stisknout, ale zatím se jeho ruka kroutí. Generálovi se křiví ústa bolestí. Superman jeho ruku drtí, kosti se lámou. A po mohutném úderu pěstí se Generál hroutí, aby se již nezvedl. Buck na to nechápavě hledí. Pak se rozzuří a rozbíhá se, že na Supermana skočí z výšky. Chce se vznést, natahuje ruce, ale jeho tělo neletí, padá jako kámen a bolestivě naráží na podlahu. Když to vidí Elen, otočí se po Joan, svém strážci a emancipovanou rukou jí ubalí takovou facku, až se Joan propadne kamsi do závěje. Mr. Goodman se stačil ztratit. Buck se ztěžka zvedá, blíží se k Supermanovi. Ten ho ale popadne a mohutným rozmachem zahodí daleko, do dáli. Je po boji. Superman zvítězil, Země je zachráněna. Přistupuje k Elen a opatrně, aby jí neublížil, ji objímá.

- STARKNEST-

Superman 3

Účastníci Parconu 1984 měli tu "čest" shlédnout 1. a 2. díl amerického velkofilmu Superman. Shodně - od dospělých fanatiků až po romantickými knížkami dosud zmítané děti ze Spectrypak konstatovali, že je to hezky udělané, efektní a humorné

filmové dílko, ale nic víc. Že je to přeslazená, příliš naivní pohádka, která vzbuzuje úsměv na rtech a v duchu otázku, co jsou to ti Američané zač, když v závěru filmu jásají a tleskají nad tím, že Superman přece jen vyhrál.

Svého času vycházely v našem tisku kritické články, které odmítaly tento film jako komerční brak bez jakýchkoliv uměleckých hodnot /pomineme-li zábavnou funkci/. Polemika s něčím, co bylo našemu divákovi neznámé , však zákonitě vyzněla dosti násilně a spíše vzbuzovala touhu zmíněný film vidět, protože Co kdyby...?..

Nejlepším argumentem by bylo bývalo prostě Supermana koupit a pustit do kin. Češi, národ odchovaný Limonádovým Joem, by si už vytvořil odpovídající názor sám. Tak jako my na Parconu.

Klíčový význam v chápání kultury zde zřejmě hraje skutečnost, že se u nás čte /a navíc hodnotnější literatura/ mnohem více než v USA. Tam pak berou takovéhle filmy z nedostatku kulturního zázemí příliš vážně, i když to, co napoprvé mohlo zaujmout, je na počtvrté jen prázdným omíláním již vyčerpaného klišé. A Superman je na nejlepší cestě skončit stejně - právě byl dokončen již třetí díl: Superman III. Viz následující, jen trochu zkrácená recenze seriózního časopisu /!/ TIME, určeného americké inteligenci a businessmanům /!/.

DOBRO NA ROZCESTÍ

Potuluje se po Metropolisu těžkým krokem. Na jeho bradě se ježí už tři dny neholené vousy. Jeho vlasy ztratily svůj pověstný třpyt a lesklý červený plášť poněkud špínou ztmavl. Dokonce i jeho slavný znak je jaksi "zakalen", to "S" se točí jako nějaký nebezpečný had. Všichni obyvatelé města odvracejí zraky a sem tam někdo zašeptá: Je snad tohle Superman ?

V comicsech, v televizi v letech padesátých a ve dvou velmi úspěšných filmech zvítězil Superman nad všemi druhy

bezpráví. Všichni darebáci v Metropolisu si otloukli dlaně o jeho mužnou hruď a s brekem se stáhli do pozadí. Jeho vůli se pokoušely ovládnout nadpřirozené síly z jeho rodné planety Krypton - odnesly si to ďábelskými bolestmi hlavy. Ale muž z ocele snad nyní potkal skutečného soupeře: své vlastní já. V dosud nejzábavnějším a nejpůsobivějším Supermanově příběhu uvidíte schizofrenický boj Dobra a Zla.

Osobnosti Supermana, který musí stále žít se svým druhým já - obyčejným reportérem časopisu Daily Planet - hrozí každou chvíli rozštěpení. Clark je na úrovni nešikovného, desetiletého chlapce. Superman je ztělesněním nejsmělejších snů. Superman je plný rozporů svých dvou osobností.

V dřívějších příbězích měly tyto rozdíly komediální úlohu. Superman III však opouští postavu Elen a uvádí do děje Lanu Langovou, novou Supermanovu lásku, kterou kdysi zanechal ve Smallville. Ta je Supermanovou ctitelkou a pro Clarka je světicí. A on, chudák, nakonec sám neví, čím vlastně je. A brzy mu přibudou další starosti. Trojice lotrů - Megamogul Ros Webster, jeho lstivá ošklivá sestra a svůdná Lorelei Ambrosia a génius úrovně computeru, který se dostal na zcestí. Je jím Gus Gorman, a protože ho hraje Richard Pryor, je jasné, že se v klíčovém momentu Gus postaví na Supermanovu stranu.

Webster je nejbohatší a nejchtivější muž světa. Má vlastní smrtonosné rakety, na mrakodrapech lyžuje, v životě neměl stejné šaty dvakrát. Málem zničí trh s kávou, když s pomocí družice rozpoutal hurikán nad Columbií a suše poznamenává :"Káva je jednou ze dvou hlavních obilovin". Když se mu Superman postaví, použije Gusova počítače a objeví všechny prvky kryptonitu. A když Gus přidá dosud neznámý element - dehet z cigaret - změní se Superman ve zlosyna a bojuje se "stále dobrým" Clarkem Kentem na život a na smrt.

Film je naplněn gagy - od počátku až po scénu, kdy se "zlý" Superman pokouší narovnat věž v Pise. Robert Vaughan jako Webster snad nemá příslušný arcidarebácký výraz, ale ve své roli skutečně pobaví. Annete O'Toolová jako Elen se

oproti dřívějším rolím v televizi objevuje jako pravá hoollywoodská hvězda, propagující "sexy" dobro. A to lze říci i o Crastopheru Reevovi, představiteli Supermana. Reeve dává svému Supermanovi přesně to, co je třeba. Když je "zlý", je to přímo vítězství hříchu, zvláště když se chystá ohnivě políbit vábnou Lorelei. Především Reeve bude mít zásluhu na tom, až budou diváci v kinech říkat : "Je to trhák ... je to perfektní ... je to SUPERPOKRAČOVÁNÍ !"

pro SR napsal PhDr. V.Veverka

PŘIPRAVUJEME :

Články o zajímavých cizojazyčných knihách v redakci
Obsahy zahraničních filmů - od našeho zvláštního dopisovatele z Haagu
Promítání videofilmů
...a mnoho dalších zajímavých článků.

To vše si budete moci přečíst v dalších číslech SVĚTELNÝCH ROKŮ. Zajistěte si v redakci další čísla, protože o náš časopis je tak velký zájem, že je celý náklad ihned po vyjití beznadějně rozebrán.
Světelné roky Vám otevřou dveře do bohatého SF života nejen u nás doma, ale i v zahraničí.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

SVĚTELNÉ ROKY - Kurýr hvězdných poselství. Časopis pro fantastiku, SF a záhady. Vydává C.A.F. & company, KSFVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu nakladatelství. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Objednávky posílejte na adresu nakladatelství. Náklad 4 výtisky. Číslo bylo dáno do tisku 2.10.1984. Vyšlo v květnu 1984.
Veškerá autorská práva vyhrazena. Pořizování kopií přísně zakázáno. Přetisk povolen pouze se souhlasem redakce, autorů a s přesným uvedením pramenů.

© STARKNEST 1984

